ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 13ης Φεβρουαρίου 2003 *

Στην υπόθεση C-85/02,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από την M. Wolfcarius, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Γαλλικής Δημοκρατίας, εκπροσωπούμενης από τους G. de Bergues και S. Pailler, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο να διαπιστωθεί ότι η Γαλλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο του σημείου 12 του παραρτήματος II της οδηγίας 91/439/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 29ης Ιουλίου 1991, για την άδεια οδήγησης (ΕΕ L 237, σ. 1), και, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να κοινοποιήσει τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους R. Schintgen (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, Β. Σκουρή και N. Colneric, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs
γραμματέας: R. Grass

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 12ης Δεκεμβρίου 2002,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 13 Μαρτίου 2002, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε, δυνάμει του άρθρου 226 ΕΚ, προσφυγή με την οποία ζητεί να διαπιστωθεί ότι η Γαλλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι απαραίτητες για τη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο του σημείου 12 του παραρτήματος ΙΙ της οδηγίας 91/439/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 29ης Ιουλίου 1991, για την άδεια οδήγησης (ΕΕ L 237, σ. 1, στο εξής: η οδηγία), και, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να κοινοποιήσει τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

2 Κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας, η χορήγηση της άδειας οδηγήσεως προϋποθέτει, μεταξύ άλλων, την επιτυχία σε δοκιμασία ελέγχου των ικανοτήτων και της συμπεριφοράς και σε δοκιμασία ελέγχου των γνώσεων, σύμφωνα με τις διατάξεις του παραρτήματος ΙΙ.

3 Κατά το σημείο 12 του παραρτήματος ΙΙ της οδηγίας, η ελάχιστη διάρκεια οδήγησης για τον έλεγχο της συμπεριφοράς δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να είναι μικρότερη από 25 λεπτά για τις κατηγορίες Α, Β και Β+Ε.

4 Δυνάμει του άρθρου 12, παράγραφος 1, της οδηγίας, τα κράτη μέλη όφειλαν να θεσπίσουν, πριν από την 1η Ιουλίου 1994, τις νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις που είναι απαραίτητες για την εφαρμογή της οδηγίας από την 1η Ιουλίου 1996.

5 Στη Γαλλία, η μέση διάρκεια της πρακτικής δοκιμασίας για την χορήγηση άδειας οδηγήσεως της κατηγορίας Β, που προβλέπει διοικητική εγκύκλιος, είναι 22 λεπτά.

6 Επειδή θεώρησε ότι το σημείο 12 του παραρτήματος ΙΙ της οδηγίας δεν είχε ακόμη μεταφερθεί στο γαλλικό δίκαιο, η Επιτροπή κίνησε τη διαδικασία διαπιστώσεως παραβάσεως. Αφού όχλησε τη Γαλλική Δημοκρατία ζητώντας της να υποβάλει τις παρατηρήσεις της, η Επιτροπή εξέδωσε, στις 17 Ιανουαρίου 2001, αιτιολογημένη γνώμη καλώντας αυτό το κράτος μέλος να λάβει τα μέτρα που ήσαν αναγκαία για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία εντός προθεσμίας δύο μηνών από της σχετικής κοινοποιήσεως.

7 Στις 28 Μαρτίου 2001, η Γαλλική Κυβέρνηση πληροφόρησε την Επιτροπή ότι είχε την πρόθεση να προβεί στη μεταφορά της επίδικης διατάξεως στο εσωτερικό δίκαιο το ταχύτερο δυνατόν.

8 Δεδομένου ότι κανένα μέτρο μεταφοράς της εν λόγω διατάξεως στο εσωτερικό δίκαιο δεν κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή, η Επιτροπή αποφάσισε να ασκήσει την υπό κρίση προσφυγή.

9 Υπενθυμίζοντας τις υποχρεώσεις που υπέχουν τα κράτη μέλη από τα άρθρα 10, παράγραφος 1, ΕΚ και 249, τρίτο εδάφιο, ΕΚ, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η Γαλλική Δημοκρατία έπρεπε να λάβει εμπροθέσμως όλα τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία και να της τα γνωστοποιήσει πάραυτα.

10 Η Γαλλική Κυβέρνηση δεν αμφισβητεί ότι δεν μετέφερε εμπροθέσμως την οδηγία στο εσωτερικό δίκαιο. Πάντως, διευκρινίζει ότι, κατά τη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο, αντιμετώπισε προβλήματα πρακτικής φύσεως, που αφορούν τον αριθμό των αναγκαίων επιθεωρητών για την εξασφάλιση της ορθής εφαρμογής τους σημείου 12 του παραρτήματος ΙΙ της οδηγίας. Είναι υπό θέσπιση μέτρα προκειμένου να τερματισθεί η παράβαση. Πράγματι, έχουν ήδη προσληφθεί νέοι επιθεωρητές και άνοιξαν πρόσθετες θέσεις προς πλήρωση.

11 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, κατά παγία νομολογία, η ύπαρξη παραβάσεως πρέπει να εκτιμάται σε σχέση με την κατάσταση του κράτους μέλους όπως αυτή είχε διαμορφωθεί κατά τη λήξη της ταχθείσας με την αιτιολογημένη γνώμη προθεσμίας και ότι οι μεταβολές που επήλθαν στη συνέχεια δεν λαμβάνονται υπόψη από το Δικαστήριο (βλ., μεταξύ άλλων, την απόφαση της 17ης Ιανουαρίου 2002, C-394/00, Επιτροπή κατά Ιρλανδίας, Συλλογή 2002, σ. I-581, σκέψη 12).

12 Εν προκειμένω, όμως, είναι σαφές ότι η Γαλλική Δημοκρατία δεν έλαβε τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθεί εμπροθέσμως προς την αιτιολογημένη γνώμη.

13 Άλλωστε, το Δικαστήριο έχει κρίνει κατ' επανάληψη ότι ένα κράτος μέλος δεν μπορεί να προβάλλει διατάξεις, πρακτικές ή καταστάσεις της εσωτερικής έννομης τάξεώς του, προκειμένου να δικαιολογήσει τη μη εφαρμογή μιας οδηγίας εντός της ταχθείσας προθεσμίας (βλ., μεταξύ άλλων, την απόφαση της 7ης Νοεμβρίου 2002, C-352/01, Επιτροπή κατά Ισπανίας, Συλλογή 2002, σ. I-10263, σκέψη 8).

14 Επομένως, η προσφυγή που άσκησε η Επιτροπή είναι βάσιμη.

15 Κατά συνέπεια, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η Γαλλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι απαραίτητες για να συμμορφωθεί προς το σημείο 12 του παραρτήματος II της οδηγίας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

Επί των δικαστικών εξόδων

16 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Επιτροπή διατύπωσε αίτημα να καταδικασθεί η Γαλλική Δημοκρατία, η οποία ηττήθηκε, στα δικαστικά έξοδα, επιβάλλεται να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα)

αποφασίζει:

1) **Η Γαλλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι απαραίτητες για να συμμορφωθεί προς το σημείο 12 του παραρτήματος II της οδηγίας 91/439/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 29ης Ιουλίου 1991, για την άδεια οδήγησης, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.**

2) **Καταδικάζει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.**

Schintgen Σκουρής Colneric

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 13 Φεβρουαρίου 2003.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος του δευτέρου τμήματος

R. Schintgen